

Den Ensartethed, der er i Ministeriet, vil selvfølgelig ikke behøve at virke fuldstændig sløvende paa det. Der er intet som helst i Vejen for, at det øvrige Ministerium kan tage en lille Motion med Forsvarsministeren om Spørgsmaalet om at slaa fra sig. Der er intet i Vejen for, at det øvrige Ministerium kan faa en sund Motion ved en lille Omgang med Finansministeren i Spørgsmaalet om vor Skattepolitik. Og jeg skulde tro, at en lille Times Lektion eller rettere sagt Drøftelse mellem den højtærede Kultusminister og den højtærede Indenrigsminister om Kirke- og Skolespørgsmaal vilde kunne give Anledning til en ganske overordentlig Muskelanspændelse fra begge Sider.

Den højtærede Kultusminister hører jo i øvrigt, for at bruge et gængs Udtryk fra visse Bevægelser, til de frelste. Den højtærede Kultusminister er politisk set bleven frelst; han befinder sig for Tiden i et radikalt Parti, medens han tidligere har været i et moderat. Jeg gad egentlig vide, om Moderationen virkelig er gaaet af ham. Jeg ser i disse Dage, at Spørgsmaalet om Præsternes Ornat i høj Grad er bragt paa Dagsordenen. Nu, da Ministeruniformen, som jeg om et Øjeblik vil komme til, foreløbig, det vil sige for dette Ministeriums Vedkommende, er bragt paa Pulterkammeret, hvorved de Herrer for øvrigt have skadet dansk Industri og øget de arbejdsløses Tal, er det ganske naturligt, at Spørgsmaalet om Præsternes Ornat er blevet rejst. Der er da ogsaa en Mand, der har henvendt sig personlig til Kultusministeren og spurgt ham om den Ting, og dertil har den højtærede Kultusminister givet følgende Svar: Hvad jeg personlig mener, finder jeg ikke i Øjeblikket Anledning til at tale om, og som Minister kan jeg ingenting sige, saa længe der ikke er forelagt Ministeriet noget Forslag. Lad der komme et bestemt Forslag fra kompetent Side, da først vil der være Anledning for mig til at give et Svar! Det er den mest udprægede Moderation, jeg endnu har set præsteret. Der er ikke et Punkt i dette Svar, som man med nogen Begrundelse kan kalde radikalt. Det viser, at den højtærede Kultusminister utvivlsomt er i ikke ringe Overenstemmelse med sin Fortid, og det fik jeg ogsaa et levende Indtryk af, da den højtærede Kultusminister sluttede sin Tale i Forgaars. Han sluttede den med et Vers. Efter at have søgt at berolige dem, der vare blevne lidt misstemte over at se ham i det Selvskab, slutter han med „til Brug [for

alle dem, der med en vis sørgmodig Stemning have udtalt deres Deltagelse,“ at sige:

„Ej forgæves skal din Taare rinde,
du, min Sjæls bedrøvede Veninde.“

Jeg vil nu for Resten anbefale den højtærede Finansminister, der jo er en Autoritet paa dette Omraade, at holde lidt Udkig med den højtærede Kultusminister, saaledes at han ikke finder paa at rime „Hjerte“ paa „Smerte“ — det kan baade skade den højeste Oplysning her i Landet og maaske vække Misstemning indenfor Ministeriet. Men ellers vil jeg sige, at de Herrer maa passe paa den højtærede Kultusminister. Han har her blottet sit Indre for os og gjort det klart, at han endnu har sin Sjæls bedrøvede Veninde siddende til Højre for sig her i Salen, og at hun ikke skal lade sin Taare rinde forgæves, hvilket vil sige: Lad ikke Haabet ude, den højtærede Kultusminister kan komme tilbage igen!

Endelig vil jeg ogsaa, idet jeg selvfølgelig stadig anerkender Ensartetheden i Ministeriet, sige, at skulde denne Ensartethed afføde Sløvhed, saa kan der foruden de andre Motionsbevægelser, jeg har anbefalet, foretages een endnu. Der er maaske flere, men jeg skal ikke komme ind paa mere end een endnu, idet jeg vil anbefale Ministeriet af og til at undersøge, om den højtærede Landbrugsminister nu ogsaa i 1905 virkelig har efterset Sparekassens Beholdning. Og skulde man være ked af at undersøge dette nærmere, vil jeg bede Ministeriet om at undersøge, hvorledes den højtærede Landbrugsminister den ene Dag i Maj Maaned i Fjor kunde stemme for det berømte socialistiske — efter min Mening grundlovstridige — Forslag om en Undersøgelseskommission og nogle faa Dage efter gaa ud og sige god for Alberti overfor Sparekassen, kalde sig hans Ven og haabe at høre det samme fra ham. Der foreligger her i alt Fald en psykologisk Gaade, og hvis det høje Ministerium ikke selv kan hitte ud af den, vil jeg anbefale det at tilkalde det ærede Medlem for Københavns 5te Valgekreds (Borghjerg) — han kan muligvis hjælpe til at faa Rede paa, hvordan denne psykologiske Gaade egentlig kan forklares.

Nu skal dette ensartede Ministerium have til sin første Opgave — det var jo det, det blev bygget paa overfor Offentligheden — i det, man kalder Udrensning, og herom vil jeg ogsaa gerne gøre et Par Bemærkninger, inden jeg kommer til Uniformerne. Jeg vil da gøre den Bemærk-